

שאלו שרופה באש [מ"א]

מגן-אברהם [או"ח, תק"פ/ט]- כתב **התניא**; ביום הששי פ' חקת, נהגו יחידים להתענות, שבאותו היום נשרפו כ' קרונות מלאים ספרים בצרפת, ולא קבעו אותו בימי החדש, מפני שמתוך שאלת חלום, נודע להם שיום הפרשה גורם גזירה התורה; "זאת חקת התורה" מתרגמין "דא גזירת אורייתא". וגם בשנת ת"ח נחרבו שני קהילות גדולות באותו היום כמ"ש בסליחות שחבר בעל **השפתי כהן**.

מסכת עבודה זרה י"ח עמוד א' - מצאוהו לרבי חנינא בן תרדיון שהיה יושב ועוסק בתורה, ומקהיל קהילות ברבים, וספר תורה מונח לו בחיקו. הביאוהו וכרכוהו בספר תורה והקיפוהו בחבלי זמורות והציתו בהן את האור, והביאו ספוגין של צמר ושראום במים והניחום על לבו, כדי שלא תצא נשמתו מהרה. אמרה לו בתו: "אבא, אראך בכך?" אמר לה: "אילמלי אני נשרפתי לבדי היה הדבר קשה לי, עכשיו שאני נשרף וספר תורה עמי, מי שמבקש עלבונה של ספר תורה הוא יבקש עלבוני." אמרו לו תלמידיו: "רבי, מה אתה רואה?" אמר להן: גוילין נשרפין ואתיות פורחות..."

מדרש תנחומא (פרשת ויגש, סימן י) - בא וראה כל צרות שאירע ליוסף אירע לציון: **ביוסף** כתיב: וישראל אהב את יוסף. **בציון** כתיב: (תהלים פ) אוהב ה' שערי ציון.

ביוסף כתיב: וישנאו אותו. **בציון**, נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה (ירמיה יב).

ביוסף, ויקנאו בו אחיו. **בציון**, קנאתי לציון קנאה גדולה (זכריה ח)...

ביוסף, ויתנכלו אותו. **בציון**, על עמך יערימו סוד (תהלים פג).

ביוסף, ויפשיטו את כתונת הפסים. **בציון**, והפשיטוך את בגדיך (יחזקאל כג).

ביוסף, וישליכו אותו הבורה. **בציון**, צמתו בבור חיי (איכה ג) ..

ומה שאירע ליוסף טובות אירע לציון טובות:

ביוסף, ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה. **בציון** יפה נוף משוש כל הארץ (תהלים מח).

ביוסף, איננו גדול בבית הזה ממני. **בציון**, גדול יהיה כבוד הבית הזה (חגי ב).

ביוסף, ויהי ה' את יוסף. **בציון**, והיו עיני ולבי שם (ד"ה ב ז)...